

Wywiad

CHLUBA NASZEJ SZKOŁY

Z Panią profesor Joanną Malawską, dyrektorką naszej szkoły w latach 1985-2005, wywiad przeprowadziły uczennice kl. 0h: Aleksandra Zalewska i Monika Adamus

Wiemy, że przez wiele lat była Pani dyrektorką naszej szkoły. Jak Pani wspomina ten okres?

-Czas, kiedy byłam dyrektorką XXXIV Liceum Ogólnokształcącego, wspominam dobrze. Przez 21 lat wiele się wydarzyło, jak również dużo zmieniło. Najpierw razem z nauczycielami tworzyliśmy nowe oblicze szkoły: powstały autorskie klasy plastyczne, dwujęzyczne z językiem hiszpańskim, z autorskim programem ekonomii. Udało mi się zainicjować i doprowadzić do realizacji budowę hali sportowej (obecnie remontowanej). XXXIV Liceum zmieniło imię, stawało się sukcesywnie szkołą cieszącą się rosnącym uznaniem uczniów, ich rodziców i władz oświatowych. Wzrastała liczba absolwentów podejmujących studia w publicznych uczelniach w kraju i zagranicą, przybywało finalistów i laureatów różnych olimpiad.

Wraz z reformą systemu oświaty przyszły niekorzystne zmiany: skrócenie liceum do 3 lat, konieczność wybierania przez uczniów rozszerzonych przedmiotów już w I klasie nowej szkoły, wtedy kiedy jeszcze nie do końca (lub w ogóle) nie mają skryształizowanych poglądów na temat przyszłych studiów; rezygnacja z zajęć fakultatywnych, które były w

starym systemie i dobrze przygotowywały do matury i studiów. Poza tym krytycznie oceniam wprowadzenie gimnazjum. Mankamenty tej decyzji wielu z Was poznało osobiście, kiedy znaleźliście się w licznej grupie anonimowych osób w trudnym okresie rozwojowym.

Jak te zmiany miały wpływ na Pani życie?

-Przez ten czas z pewnością udało mi się poznać różne zachowania, charaktery uczniów, zrozumieć ich problemy i to jak sobie z nimi radzą, czasem pomóc w trudnej sytuacji.

Gdyby Pani mogła być dyrektorką jeszcze chociaż przez rok, co by Pani zmieniła?

-Według mnie jest to zbyt krótki okres czasu, aby móc cokolwiek zmienić. Poza tym dążenie, żeby wszystkie szkoły były porównywalne zabija indywidualność, przepisy ograniczają możliwość zmian.

Uczy Pani języka polskiego. Czy to praca z zamiłowania? Jeśli tak, to co Pani najbardziej w niej lubi?

-Jak najbardziej jest to praca z zamiłowania. Już wtedy, kiedy rozpoczynałam studia wiedziałam, kim chcę zostać – nauczycielką.

Bardzo satysfakcjonuje mnie praca z licealistami. Cieszy mnie, kiedy podczas pracy na lekcji np. omawiania tekstu widzę w ich oczach rodzące się pomysły i zaangażowanie, samodzielność myślenia.

Czy uczyła Pani kiedyś w innej szkole?

-Tak, w szkole podstawowej, ale jak powiedziałam, wolę pracę z uczniami liceum. Do dzieci trzeba mieć więcej cierpliwości.

Co Pani sądzi o uczniach naszego liceum?

-Ogólnie nie mam do nich zastrzeżeń, ale denerwuje mnie, kiedy np. siadają z nogami na parapecie, na korytarzu. Zauważyłam również, że kiedy wchodzi do szkoły, przechodzę obok jakiejś grupki uczniów i mówię „dzień dobry”, to rzadko kiedy słyszę odpowiedź. Ale to są tylko takie drobiazgi. Uważam, że nasza młodzież jest kulturalna, inteligentna i przynosi szkole chlubę, reprezentuje ją na zewnątrz w konkursach, olimpiadach, zawodach sportowych. Cieszy mnie również to, że absolwenci i uczniowie mówią o szkole dobrze.

Dziękujemy za rozmowę